

Curriculum vitae

Informații personale

Nume / Prenume

Adresă(e)

Telefon

E-mail(url)

Naționalitate

Data nașterii

Sex

Stare civilă

DORIN DANCĂ

Română

13 mai 1972

M

căsătorit, un copil

Experiență profesională

Perioada

2014 - Judecător la Tribunalul Maramureș
2013 - Judecător la Judecătoria Baia Mare
2012 - Judecător la Judecătoria Baia Mare
2011 - Judecător la Judecătoria Baia Mare, Președinte delegat la Judecătoria Șomcuta Mare
1996-2010 - Judecător la Judecătoria Baia Mare
2007 2009 - Judecător la Judecătoria Baia Mare, Președinte delegat la Judecătoria Tg. Lăpuș
2000-2007 Judecător la Judecătoria Baia Mare
1998-1999 Judecător stagiar la Judecătoria Dragomirești

Educație și formare

Perioada

2013 - seminar cooperare juridică în materie notarială
2012 - seminar drept civil, seminar ORI și seminar cooperare juridică internațională
2011 - C.E.D.O. și drept comunitar
2010 - seminar drept civil
2009 - seminar C.E.D.O.
2008 - seminar drept comunitar
2007 - seminar evaluarea activității profesionale
2000 - cursuri postuniversitare ale Facultății de Drept din cadrul Universității Babeș Bolyai Cluj Napoca, disciplina drept civil - comercial
1996 - licențiat al Facultății de Drept din cadrul Universității Babeș Bolyai Cluj Napoca
1996 - absolvant al Facultății de Drept din cadrul Universității Independente Dimitrie Cantemir
diplomă de licență și certificate de absolvire
tema proiectului de absolvire - "Statul de drept" – coordonator prof. dr. acad. Tudor Drăganu

Calificarea / diploma obținută

Competențe personale

Limba maternă

Competențe și aptitudini organizatorice

Competențe și aptitudini de utilizare a calculatorului

Referințe

Română

Președinte la Judecătoria Tg. Lăpuș, și Președinte la Judecătoria Șomcuta Mare

Word, Excel

la cerere

**PROIECT
PRIVIND OBIECTIVELE PROPUSE ÎN IPOTEZA ALEGERII
CA MEMBRU AL CONSLIULUI SUPERIOR AL
MAGISTRATURII**

**TRIBUNALUL MARAMUREŞ
JUDECĂTOR DORIN DANCI**

CURTEA DE APEL CLUJ

2014

Preambul

Rândurile ce urmează sunt mai puțin un proiect și mai mult un manifest fundamentat pe așteptările dovedite iluzorii ale unui Tânăr încă, magistrat, vizând organizarea și funcționarea lato sensu a sistemului judiciar național, pe realitatea copleșitoare din instanțe, pe inerția viscerală a structurilor administrative generată în procesul de reformare a sistemului și nu în ultimul rând pe cele aproximativ 10.000 mii de hotărâri pronunțate în cursul a celor 16 ani de activitate.

Ca atare, voi încerca să mă raporteze la experiența dobândită în activitatea fortuit sau voluntar desfășurată în cinci dintre instanțele din județul Maramureș, dintre care la două în calitate de președinte (una dintre ele, respectiv Judecătoria Șomcuta Mare, fiind închisă sub președinția mea), declinând, sub rezerva respectului principal, instituțional, pe care înțeleg să mi-l asum, orice eleganță gratuită sau pro cauza.

Considerente asupra problemelor și remediilor sistemului judiciar

Începând cu anul 2005, după cum consemnam într-un recent proiect de management pentru instanță, fie în demersul de aderare la Uniunea Europeană, fie în cadrul Mecanismului de Cooperare și Verificare, după aderare, țara noastră prin Ministerul Justiției (Guvern) sau prin Consiliul Superior al Magistraturii a inițiat și derulat o serie de proiecte și strategii în scopul reformării sistemului judiciar dintre care ar fi de amintit:

- Strategia Națională Anticorupție 2005-2007 și planul de acțiune pentru implementarea Strategiei Naționale Anticorupție aprobate prin H.G. nr. 231/2005;*
- Strategia de reformă a sistemului judiciar 2005-2007 și planul de acțiune pentru implementarea ei aprobate prin H.G. 231/2005;*
- Planul de acțiune pentru îndeplinirea condiționalităților din cadrul M.C.V. vizând progresul realizat de România în domeniul reformei sistemului judiciar și a luptei împotriva corupției aprobat prin H.G. 1346/2007;*
- Principalele direcții de acțiune a C.S.M. stabilite pentru anul 2009 având în vedere raportul interimar al Comisiei Europene din 12.02.2009, aprobate prin Hotărârea C.S.M. nr. 307/2009;*
- Actualizarea direcțiilor de acțiune al C.S.M. urmarea a raportului interimar al Comisiei Europene din 22.07.2009 aprobate prin Hotărârea C.S.M. nr. 1421/2009;*
- Direcții de acțiune ale C.S.M. pentru perioada 2010-2011 adoptate prin Hotărârea plenului C.S.M. nr. 841/2010 urmarea a raportului de țară din 20.07.2010;*
- Strategia de înfăptuire a integrității în justiție 2011-2016 aprobat de Plenul C.S.M. la 22.11.2011;*
- Plan de acțiuni pentru implementarea strategiei de întărire a integrității în justiție 2011-2016 aprobat de Plenul C.S.M. la 22.11.2011;*
- Propunerile C.S.M. privind direcțiile de acțiune pentru îndeplinirea recomandărilor Comisiei Europene din Raportul asupra Progreselor României în cadrul M.C.V. din 20.07.2011 aprobat de C.S.M. prin Hotărârea 679/2011;*
- Măsurile de competență C.S.M. urmarea a recomandărilor din cuprinsul Raportului Comisiei Europene către Parlamentul European și Consiliu asupra progreselor României în cadrul M.C.V. publicat în 18.07.2012 aprobate de Plenul C.S.M. prin Hotărârea 709 din 23.08.2012.*

- Strategia de informatizare a sistemului judiciar pe perioada 2005-2009 (H.G. nr. 543/2005).

- Strategia de informatizare – octombrie 2012.

- Strategia de informatizare a sistemului judiciar 2013-2017.

- Strategia de dezvoltare a sistemului judiciar 2014-2018.

O concluzie de bun simț, urmare a numărului mare de proiecte derulate și ultimelor evaluări și recomandări făcute de Comisia Europeană în cadrul M.C.V. ar fi aceea că ele nu au produs rezultatele scontate.

Cert este că proiectele derulate, au avut o doză serioasă de generalitate și chiar de demagogie fiind centrate mai puțin pe magistrat ca principală componentă a sistemului și mai mult pe sistemul judiciar însuși ca un panaceu în organizarea și eficientizarea activităților elementelor lui. Spun acest lucru pentru că până în acest moment nu s-a realizat una dintre condițiile sine qua non, după aprecierea mea, pentru reformarea sistemului judiciar și anume normarea activităților magistratului cu consecința fundamentării unor proiecte, pentru acoperirea cu personal a acestor activități și alocarea resurselor financiare și nu numai pentru implementarea lor.

Desigur în termenii actualei organizări și a resurselor alocate sistemului, rămân a fi discutate o serie de deziderate, practic, ale oricărui sistem judiciar, respectiv "îmbunătățirea standardelor de formare și recrutare", "accelerarea procedurilor", "creșterea transparenței sistemului judiciar", "analiza performanțelor sistemului judiciar și realocarea resurselor", "mecanisme eficiente pentru monitorizarea activității", "codul deontologic al magistraților", "unificarea practicii judiciare", "accesul magistraților la jurisprudență", "dezvoltarea infrastructurii de comunicații în cadrul sistemului judiciar" sau "accesul la instanță".

Teoretizarea însă la nesfârșit a unor proiecte, vezi:

- "creșterea integrității și a rezistenței la corupție a sistemului judiciar" – din Strategia Națională Anticorupție 2005-2007;

- "creșterea integrității și a rezistenței la corupție a sistemului judiciar conform standardelor europene" – din Strategia de Reformă a Sistemului Judiciar 2005-2007; sau

- "perfecționarea Sistemului de Norme Etice și Deontologice, dezvoltarea culturii integrități și îmbunătățirea sistemului de răspundere a magistraților" – din Planul de acțiuni pentru implementarea strategiei de întărire a integrității în justiție 2011-2016, nu fac bine sistemului judiciar, dezechilibrând demersul și distragând atenția factorilor decizionali, funcționarilor sistemului și observatorilor lui de la problemele cu adevărat importante, expunând public redundant și dilatoriu probleme uneori nesemnificative.

*În certificarea manifestului declarat reclam și vă chem să reclamanți alături de mine condițiile, improprii de multe ori, asigurate **microsistemu**lui **judiciar** reprezentat de instanța de judecată; birouri nezugrăvite în ultimii 10-15 ani impregnate de fum, praf și mucegai, scheme de personal neadaptate arealului jurisdicțional, săli de judecată insalubre, instanțe neîncălzite, informatizare rudimentară (unități hardware și software depășite moral, încă din primul proiect de informatizare al instanțelor), absența unor circuite informaționale pentru rularea fluxului informațional, administrativ și jurisdicțional, absența unor programe informatiche capabile să realizeze statistici complexe, absența practică a oricărora relaționări între instanțele de aceeași grad, în probleme de management al instanței sau practică judiciară, absența unor baze de date unitare și complete pentru accesarea jurisprudenței Înaltei Curți de Casată și Justiție, a Curții Constituționale și chiar a tuturor instanțelor din țară, care să faciliteze căutarea după obiect și legislația incidentă, accesul dificil (sub aspectul vitezei de rulare) și uneori restricționat la internet în consultarea pe serverele private a precedentului judicial sau a doctrinei într-o problemă anume, utilizarea și evident completarea încă, în activitatea curentă a instanțelor, a aproximativ 35 de registre, caracterul formal al așa numitei pregătiri continue centralizată oferită de multe ori pe probleme cel mult tangențiale activității judiciare, neadăptarea programelor de pregătire administrative de INM realității date de intrarea în vigoare a celor două coduri civil și de procedură civilă și perspectivei apropriate a intrării în vigoare a codurilor penal și de procedură penală, neacordarea în conjunctura administrativ jurisdicțională amintită a unor compensații care pot îmbrăca forme diverse – financiare, stagii de pregătire prelungite, concedii de studiu, pentru echilibrarea efortului personal depus pentru asimilarea unor acte normative complexe, de fond, de principiu, intempestiv intrate în vigoare, reclam golirea practic de conținut a dispozițiilor O.U.G. nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului autorității judecătoarești și vorbesc în primul rând de iluzoria gratuitate pentru medicamente și asistență medicală.*

Trecând la neajunsurile macrosistemului judicial, de loc ca un profan, am parcurs cu atenție rapoartele privind activitatea CSM începând cu anul 2005 pana în 2012 și rapoartele CSM privind starea justiției până în 2011 când se pare că s-a renunțat la această formulă de raport.

După cum vă imaginați în afara de problema „integrității și a rezistenței la corupție” regăsită sub diverse forme lingvistice în toate documentele amintite, problemă pentru care analiza ar trebui să devină superfluă în condițiile consacrării legislative a așa numitelor

„principii de la Bangalore privind conduită judiciară” și a unei activități eficiente a instituțiilor statului implicate în asigurarea (respectarea) lor, nu am regăsit o analiză axiomatică a problemelor adevărate și de fond ale sistemului și nici remedii substanțial și temporal rezonabile.

Ca să exemplific amintesc câteva dintre realizările anului 2012, apreciate ca atare de raportul amintit (pe anul 2013 nefiind publicat încă raportul):

- obținere certificate ISO 9001:2008 ca urmare a îndeplinirii standardelor de calitate aferente.
- dezvoltarea capacității I.N.M.
- dezvoltarea capacității Școlii Naționale de Grefieri
- consolidarea autonomiei funcționale a Inspecției Judiciare.
- contribuția activă a C.S.M. și a instituțiilor aflate în coordonarea acestuia la dezvoltarea spațiului juridic comun european.
- adoptarea unor noi proceduri privind admiterea la I.N.M. și în magistratură, respectiv pentru promovarea la ICCJ.
- 3446 + 349 lucrări referitoare la activitatea și conduită judecătorilor și soluționarea sesizărilor adresate CSM.
- evaluarea efectelor modificărilor legislative în materia răspunderii disciplinare.
- activitatea în cadrul mecanismului de cooperare și verificare a Comisiei Europene.
- continuarea proiectului privind reforma sistemului judiciar, proiect finanțat de Banca Mondială.
- proiectul stabilirea și implementarea volumului optim de activitate al judecătorilor și grefierilor pentru asigurarea calității în activitatea instanțelor, proiect nefinalizat pentru care desigur și în acest an lipsesc concluziile, s.a.m.d.

Ei bine pornind de la această analiză sumară a micro și macrosistemului judiciar înțeleg să îmi asum prin prezența candidatura, demersul a priori dificil de a cristaliza soluții pentru ceea ce eu apreciez ca fiind, generic vorbind, problemele sistemului judiciar românesc.

Deliberat reținute în ordinea următoare, prioritățile, ca remediu pentru problemele enunțate, îmi vor fi următoarele:

1. Normarea muncii

După aprecierea mea, normarea muncii trebuie să reprezinte o problemă de principiu în statutul judecătorului și nu numai (a procurorului, a grefierului), putând determina o justă evaluare, o justă remunerare, o justă considerare a nenumăratelor obligații și interdicții impuse de statutul de magistrat în considerarea respectului pe care statul trebuie să-l acorde oricărui angajat, vis a vis de aspecte confirmate ca și drepturi fundamentale; dreptul la un program prestabilit de muncă, dreptul la repaus zilnic și săptămânal, dreptul la viață socială și de familie, la sănătate, și nu în ultimul rând drepturilor justificabililor care suportă într-un final consecințele încărcăturii excesive.

Indiferent de la ce premize ar pleca demersul de normare a muncii, un judecător nu poate desfășura o activitate de calitate și eficiență pentru o perioadă lungă de timp în condițiile în care ar avea mai mult de 20-30 de dosare pe ședința de judecată (pe săptămână – după caz).

Desigur se impune valorificarea practicii statelor comunitare în confirmarea legislativă a principiilor de normare a activităților desfășurate.

Experimentul „punctul de dificultate” și „punctajul mediu anual” nu pot fi considerate decât un paleativ în normarea muncii, în condițiile în care premissa declarată pentru implementarea proiectului este asigurarea funcționării sistemului judiciar cu condiționalitățile actuale (status quo).

La urma urmei de ce să ne raportor la un status quo care oricum este condiționat de activitatea altor instituții ale statului: Parlament, Guvern, Ministerul Justiției, Ministerul Finanțelor, cu care se pare că până la acest moment nu s-a putut realiza o punte de legătură în această problemă.

Strict legat de normarea muncii și ca o consecință a ei se impune în primă fază completarea grilelor de personal și o reorganizare complexă sub aspect jurisdicțional a instanțelor care se încadrează sub încărcătura normată.

Trebuie recunoscut și un faptul relevat de numeroase studii și rapoarte comparative că România are un număr de judecători raportat la o unitate determinată a numărului de locuitori, situat către limita superioară a grilei care cuprinde ţările de referință (comunitare).

Deși poate părea un paradox, după aprecierea mea, încărcătura pe judecător este în mică măsură determinată de numărul redus de judecători și în mare măsură de inconsecvența

și abuzul de legiferare, balastul, indiferent că discutăm de activitatea administrativ judiciară conexă la care este obligat judecătorul în baza regulamentelor în vigoare sau la cauzele cu soluție previzibilă sau necontencioase care ar putea atrage o rezolvare administrativă – extrajudiciară, valori derizorii sau ineficiență, datorită unor clauze multiple, a instituției medierii.

Strict legată de normarea activităților magistratului este, după părerea mea, mai cu seamă în acest moment, problema asimilării noii legislații civile, respectiv penale, alocarea după cum spuneam a unui timp liber rezonabil compensatoriu, a unor indemnizații forțetare (inclusiv pentru achiziționarea lucrărilor de doctrină apărute în explicitarea noii legislații) sau cel puțin organizarea unor seminarii centralizate de substanță cu participarea autorilor.

În condițiile în care probabil la jumătate dintre judecătoriile din țară activitatea este desfășurată de către judecători atât în materie penală, cât și în materie civilă, vă puteți imagina efortul indezirabil în procesul de asimilare și aplicare a noii legislații, mai cu seamă în condițiile în care aceasta se dorește a fi extrem de reformatoare, atribut care suportă însă o altă discuție.

Cert este că statul român nu a luat naștere astăzi sau mă rog ieri ca să aibă nevoie de cele patru coduri deodată în reglementarea practic a tuturor raporturilor civile sau penale – de fond și jurisdicționale – de procedură, derulate .

2. Cariera magistraților

Legat de ceea ce generic numim cariera magistraților apreciez că trei ar fi posibilele probleme a căror rezolvare nu trebuie să suporte amânare, respectiv „mobilitatea voluntară” (transfer, delegare, detașare), reevaluarea și optimizarea procedurilor de avansare în funcții de execuție sau de conducere și pregătirea magistraților.

Dincolo de toate probleme de personal ale sistemului judiciar asigurarea unui cadru legal, flexibil pentru mobilitatea voluntară a magistratului și chiar a personalului auxiliar nu ar genera de principiu probleme suplimentare.

Asigurarea unei platforme informatizate pentru înscrierea pe o listă de transferuri încrucișate și validarea de către C.S.M. a acestor „mici înțelegeri” ar fi un efort nesemnificativ față de beneficiile sistemului și respectul pe care până la urmă acesta îl datorează angajatului și opțiunii inalienabile de alegere a locului desfășurării activității, consolidării unei cariere, a unei vieți de familie și sociale normale.

Vizând procedurile de avansare constat de principiu două lucruri care mi se par inadmisibile, respectiv participarea în comisia de promovare în funcții de conducere cu drept de vot a superiorilor candidatului din același tribunal sau aceeași curte de apel și organizarea și desfășurarea concursului de promovare în funcție de execuție într-o manieră care a generat în fiecare an suspiciuni și nenumărate contestații.

În altă ordine de idei consider că trebuie revizuită ideea în sine de concurs și promovarea unor examene la care să aibă acces toți candidații în condiții determinate de calificative, vechime, specializare sau nota prestabilită.

Este inadmisibilă cenzurarea promovării pe loc în condițiile în care nu sunt reglementate altfel de grade profesionale și jenantă postura de concurență și contestare în care suntem supuși în procedura amintită.

În sfârșit formarea profesională continuă a magistraților derulată prin INM trebuie reformată din temelii cu dezideratul asigurării unei transparențe depline, (pe suport informatizat – public) a procedurii de selecție a magistraților care vor participa la seminarile organizate și a seminarilor înseși propuse și acceptate uneori fără finanțare sau pe teme prea puțin importante pentru momentul desfășurării lor.

3. Informatizarea efectivă a componentelor sistemului judiciar

Marea parte a instanțelor din țară funcționează cu unități hardware depășite moral, incapabile de a suporta și rula software actual, de fabricație anterior anului 2006, an în care s-a derulat primul și singurul proiect național de informatizare al instanțelor.

Complexitatea activității instanțelor dincolo de necesitatea legală a asigurării transparenței organizării și a procedurilor judiciare derulate a impus implementarea unui sistem informatic în managementul dosarelor. În aceste condiții a fost implementat și este operational și sistemul ECRIS, acesta constituind o interfață pentru sistemul informatic național asigurat prin linkul web – portalul instanțelor de judecată, administrat de Ministerul Justiției.

Programul informatizat pentru gestionarea dosarelor ECRIS cu toate abdătările lui este un program depășit de realitate care la aproape 10 ani de la implementare nu este capabil să gestioneze integrat activitatea instanței și să genereze statistici complexe indispensabile unui demers managerial eficient.

Mai mult decât atât prin implementarea aplicației ECRIS 5 și „reorganizarea” portalului practic a devenit imposibilă consultarea de către judecători a hotărârilor judecătoreschi date într-o materie anume de către oricare instanță din sistem.

Și la acest moment lucru care de altfel nu vă este străin judecătorul nu poate să-și consulte în sistemul informatic nici măcar propriile hotărâri (desigur într-un mod operativ organizat pe obiect, anii, materie, etc.)

În mod evident în absența unei rețele informatizate performante este iluzorie previzionarea, organizarea și conducederea eficientă a sistemului, devine empiric și fără o fundamentare eficientă orice demers de optimizare a activității, a schemelor de personal, de implementare a proiectelor și analiza consecințelor lor, a oportunităților și vulnerabilităților sistemului, a feedback-ului ce ar trebui recepționat pentru fiecare palier decizional al sistemului judiciar.

Un stat modern nu poate funcționa eficient în absența unui sistem informatizat adaptat procedurilor jurisdicționale și realităților sociale.

Un sistem informatizat integrat poate asigura dezideratul unificării practicii judiciare, a unificării procedurilor manageriale, accesarea în timp real a jurisprudenței instanțelor de control, a ICCJ sau a CC și nu în ultimul rând transparența actului de justiție.

4. Autonomia financiară a sistemului

Apreciez că nu este oportună preluarea de către ICCJ a atribuțiilor Ministerului Justiției referitoare la gestionarea bugetului instanțelor, după cum s-a consacrat legislativ prin art. 136 din Legea 304/2004 în forma adoptată la data de 28.06.2004, dispozitie amânată practic sine die. În condițiile în care ICCJ și-a asumat, volens nolens, în baza dispozițiilor ce îi reglementează activitatea, rolul de unificare a practicii judiciare pe lângă cel de instanță de control, preluarea sarcinii administrării lato sensu a bugetului sistemului judiciar s-ar constitui într-un „balast administrativ” greu de procesat și care ar impiedica rolului important asumat.

În opinia mea administrarea lato sensu a bugetului întregului sistem judiciar trebuie să fie preluată de către C.S.M.

În context apreciez că ar fi oportună inițierea unor discuții pentru relocarea instituției C.S.M. cu desfășurarea activității într-unul din orașele situate în centrul țării: Sibiu, Brașov, Cluj Napoca, Alba Iulia.

5. Garantarea și apărarea independenței justiției. Raporturile cu mass media cu celealte instituții, ONG-uri și cu asociațiile profesionale ale magistraților

În mod evident, „atacurile concertante din partea mass-media sau a anumitor politicieni”, expresie des regăsită în ultimele comunicate ale C.S.M., ar rămâne o marotă derizorie în ipoteza asigurării unei finanțări juste a sistemului judiciar și a standardelor organizatorice și funcționale mai sus reclamate.

Apreciez că se impune recrutarea și pregătirea unui specialist în comunicare cu competențe interdisciplinare care să reprezintă CSM în raporturile cu media, asigurând o expunere univocă și profesionistă a problemelor, dezideratelor și realizărilor Consiliului.

În calitate de organ de reprezentare al magistraților, Consiliul, apreciez că trebuie să sprijine mai mult și să încurajeze reformarea asociațiilor profesionale acceptându-le pentru început ca parteneri serioși de discuție și analiză pentru problemele și remedierele sistemului judiciar.

6. Eliminarea balastului jurisdicțional, prin acest demers înțelegând regândirea practic a întregii legislații pentru care C.S.M. are competența de a acorda avizul de legalitate. Demersul este unui dificil și de durată, însă caracterul dilatoriu al procedurilor judiciare, fie ele consacrate de noua legislație procesuală, s-a accentuat, lucru care cu siguranță poate fi dovedit statistic.

Excesul de legiferare a făcut de altfel obiectul analizei critice a Comisiei Europene în ultimele două rapoarte elaborate în cadrul Mecanismului de Cooperare și Verificare.

Se impune reevaluarea principiului oportunității pentru promovarea unor acțiuni cu valoare derizorie, inferioară practic costurilor pentru administrarea dosarului și asigurării dublului grad de jurisdicție.

Se impune o reevaluare a drepturilor părților de a solicita nemotivarea unei hotărâri ca parte intrinsecă a principiului disponibilității, chiar dacă finalizarea procedurii judiciare nu este rezultatul unei tranzacții.

Se impune o degrevare legiferată a judecătorului, de proceduri administrative, necontencioase sau care privesc raporturi sociale cu valoare redusă a căror rezolvare poate

fi transferată primăriilor, notarilor, arbitrilor, mediatorilor sau avocaților. A se vedea exemplul Ungariei în materia somației de plată sau a procedurii executării silite.

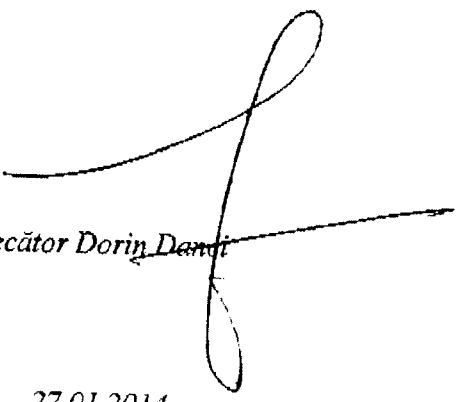
În sfârșit lista problemelor sistemului judiciar și cu certitudine și a remedialor rămâne deschisă.

Cuvânt de final

Stimați colegi

Din motive evidente (financiare – C.S.M.-ul neînțelegând până la acest moment să asigure o finanțare oarecare chiar și simbolică demersului de susținere personală a candidaturilor pentru propria componență) este puțin probabil să avem posibilitatea în perioada imediat următoare de a aprofunda într-o discuție nemijlocită problemele supuse analizei sau orice alte probleme percepute ca atare de către d-voastră în activitatea desfășurată, rămân însă deschis oricărui dialog și sugestii pe care pentru început îl putem derula prin poșta electronică pe adresa dorin.danci@just.ro.

Cu deosebită considerație,

Judecător Dorin Danci

27.01.2014